

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν 'Αθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἰσαρχαῖαις δραχμὰς 11

Τεμάτιαις λεπτῶν 10

'Εν τῷ ἐξωτερικῷ φράγμα χρυσῶ 15.

Τεμάτιαις λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Κριαράς

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΦΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

'Η ζέσταις πλάκωσαν
Καὶ μέσ' τὴν πόλι
Βρωμᾶ καὶ ζέχνει
Κάθε μεργιά,
'Εμπρὸς καθένας
Σὲ περιβόλι
'Ας πάη νὰ κάνη
Πρωτομαγιά.

Μέσ' τὴν 'Αθήνα
Σκόνη περίσσια
Οὔρα, Φιλήμων. . .
Παρηγοριά
'Ας βροῦμεν ὅλοι
Εἰς τὰ Πατήσια
'Απόψε ποῦνε
Πρωτομαγιά.

Στερέψαν ὄλαις
'Εδῶ αἱ βρύσεις
Πρὶν μᾶς θερίση
Καμμιά βλογιά
'Ας κάνουμ', ὅλοι
'Εκεῖ ποῦ ἡ φύσις
Γελαῖ κι' ἀνθίζει
Πρωτομαγιά.

Οἱ πλούσιοί μας
Πᾶν' σὲ ταξείδια
Σὲ νήσους ἄλλας
Σ' ἄλλη στεργιά
Ποῦ εἶν' ὁ βίος
'Ολος παιγνίδια
Καὶ αἰωνία
Πρωτομαγιά.

Κι' οἱ βασιλεῖς μας
Πᾶνε στὰ ξένα
Πέρα στὴ Δύσι
Καὶ 'στο Βοργιά
Τὰ ἔξοδά τους
Εἶν' πληρωμένα
'Οπου κι' ἂν κάνουν
Πρωτομαγιά.

'Εσὺ μονάχα
'Απὸ δῶ πέρα
Δέν θέ νὰ φύγης
Φτωχολογιά
Λοιπὸν γιὰ σένα
Εἶν' τούτ' ἡ μέρα
Τρέξε νὰ κάνης
Πρωτομαγιά.

Ξέχασε λίγο
Μέσ' ἔς τὰ λουλούδια
Τὰ βάσανά σου·
Εἰς τὰ κλαργιά
Γιρε καὶ φάλε
Χαρᾶς τραγούδια
Τώρα ποῦ εἶναι
Πρωτομαγιά.

Πές γιὰ τ' ἀπόψε
Εἰς τὴν Ἀθήνα
Καὶ εἰς τὴ βρῶμα της
"Ἐχε—γειὰ
Πνίξε τὰ ντέρτια
Μέσ' ἔς τὴ ρετσίνα
Γιὰ σένα εἶναι
Πρωτομαγιά.

Λογχίας.

ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ

Τὸ ν' ἀπαγγέλλῃ τις λόγους πανηγυρικούς συντεταγμένους παρ' ἄλλων, καὶ νὰ δίδῃ συμβουλὰς λέγων, *σπουδάσετε, ἐργάζεσθε, ἐκτελεῖτε τὸ καθήκον σας*, εἶναι πολὺ εὐκόλα πράγματα, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι λόγια, λόγια μόνον.

Τὸ νὰ ἐπισκέπτεται τις τὰ εὐαγῆ καθιδρύματα τοῦς ναυστάθμους, καὶ τὰς σχολὰς, καὶ νὰ ἐκφράξῃ τὴν εὐχρέσκειάν του ἐπὶ τῇ καλῇ ὀργανώσει τούτων, δὲν εἶναι δύσκολον πρᾶγμα, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ ἡ εὐχρέσκεια αὕτη ἐνδεικνυομένη διὰ τῆς ἐκφράσεως μόνον, εἶναι λόγια καὶ οὐδὲν πλέον.

Τὸ νὰ ὑποδηλοῖ τις τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν πατρίδα μετὰ πλούσιον γεῦμα, λέγων . . . καὶ ἀπερχομένη θὰ συνεπιφέρῃ ἕνα κομματάκι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μας, εἶναι πολὺ κολακευτικὸν πρᾶγμα δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι λόγια μόνον, τὰ ὅποια εἰς οὐδὲν μᾶς ὠφελοῦσι.

Τὸ ἔθνος μας ἀτυχῶς ἔχει ἀνάγκην τῆς ἐκτελέσεως τόσων καὶ τόσων ἔργων, ὅπως κατορθώσῃ ν' ἀναχθῆ εἰς τὴν περιωπὴν ὅχι ἔθνους μεγάλου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἔθνους πεπολιτισμένου. Εὐτυχῶς δὲ ἤδη εὐρίσκεται ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐκτελέσεως τινῶν ἐκ τῶν ἔργων τούτων· καὶ διὰ τὴν συντέλεσιν αὐτῶν πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ἅπαντες, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου ἰδιώτου, μετ' αὐταπαρνήσεως, μετ' ἀφιλοκερδείας, μετὰ θυσιῶν, καὶ ὅχι μὲ λόγια μόνον.

Διότι ὅταν τὸ ἔθνος ὀλόκληρον ἢ σχεδὸν ὀλόκληρον, ἀνανήφον ἐκ τῆς πολυχρονίου ἀδρανείας του τανύεται καὶ ἀποφασίζῃ νὰ ἐργασθῆ καὶ νὰ δράσῃ ὅπως ἀνυψώσῃ τὴν βιομηχανίαν του, ὅπως εὐρύνη τὸν κύκλον τοῦ ἐμπορίου του, καὶ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀτμοπλοϊκὰς του ἐταιρίας, καὶ συστήσῃ νέας τοιαύτας, καὶ καλλωπίσῃ τὰς πόλεις του, καὶ διευκολύνῃ τὴν συγκοινωνίαν του, τότε εἶναι λίαν ἔνοχοι ἐκεῖνοι ὑπ' ὧν τὴν ἐπίτιμον προστασίαν ὑπήχθη τὸ ἔθνος, ἐκεῖνοι εἰς οὓς γίνονται αἱ λαμπραὶ ὑποδοχαί, ἐκεῖνοι οἵτινες ὀφείλουσι νὰ δώσωσι πρῶτοι τὸ παράδειγμα τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν θυσιῶν ὅταν περιορίζωνται μόνον εἰς λόγια, καὶ αὐτὰ βαλμένα εἰς τὸ στόμα των ὑπ' ἄλλων.

Καθόσον τὸ ἔθνος τὰς λαμπρὰς αὐτὰς ὑποδοχὰς δὲν τὰς κάμνει διὰ τὰ μαῦρα ἢ γαλανὰ μάτια των, οὔτε διὰ τὰς χρυσοπαρύφους στολὰς των, ἢ τὸ ἀρειμάνιον τοῦ μύστακος των· ἀλλὰ τὰς κάμνει ἵνα τοῖς δώσῃ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ θέσις ἐπ' ἧς ἐτάχθησαν εἶναι πολὺ ὑψηλὴ καὶ συνεπῶς ὡς τοιαύτη συνεπιφέρει καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις μεγάλας, ὧν τινων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ὀλιγωρῶσιν, ὅταν μάλιστα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν τὸ ἔθνος πληρῶν ὅχι ὀλίγα.

Οὕτω πᾶσα ὑποδοχὴ λαμπρὰ καὶ πᾶν ζήτω προερχόμενον ἐκ τοῦ ἔθνους, πρέπει ν' ἀναμιμνήσκῃ αὐτοῖς, τὰς πρὸς αὐτὸ ὑποχρεώσεις των, καὶ τὴν χρησιμότητα ἣν τὸ ἔθνος ἀποδίδει αὐτοῖς. Ἄλλα ζήτω φρενητιώδη καὶ ὑποδοχαὶ ἐκλαμπροὶ γενόμεναι εἰς άτομα μὴ χρησιμεύοντα εἰς τίποτε διὰ τὸ ἔθνος, ἀναμιμνήσκουσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πάπα τῶν τρελλῶν, ἣν τόσον ὠραία μᾶς μετέδωκεν ὁ ἀθάνατος ποιητής.

Ἄς λείψουν λοιπὸν αἱ πομπῶδεις φράσεις καὶ τὰ παχειὰ λόγια. Καὶ ἡμεῖς ἐν προγενεστέρους ἀρθροῖς μας καὶ ἕτεροι συναδελφοὶ ὑπέδειξαν πῶς δύνανται ἐπωφελῶς οἱ ἄρχοντές μας νὰ ἐπενεργήσωσι διὰ τὸ ἔθνος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀφήσατε τὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν εικοσιπενταετίαν ἀδρανείαν σας καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον. Τὰ κλασικὰ ἐκεῖνα, παιδιὰ σὰς εὐχαριστῶ, καὶ παιδιὰ σὰς ἔχω στήν καρδιά μου, ἄς λείψουν καὶ ἡ καρδιά αὕτη ἄς παύσῃ εὐρισκομένη εἰς τὸ βαλάντιόν σας.

Λογχίας.

ΓΑΜΟΙ

Τῆς δυο τελευταίας τούταις τοῦ Ἀπρίλι ἐβδομάδες
Γάμοι γίνοντ' ἐπὶ γάμων μὲ πολὺ μεγάλη φούβρια
Γιατὶ ἔχουνε τὸ φόβο οἱ γαμβροὶ καὶ ἡ τυφάδες
Μὴ σὲ τοῦτο τοὺς προλάβουν τὰ καυμένα τὰ γαϊδούρια.

Γαῖδωρος.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ

Πρόλογος.

Ἄλλας πλέον δὲν δεχόμεθα καὶ κηρύττομεν τὴν λῆξιν τῆς συζητήσεως μετὰ τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην τελευταίαν αὐτὴν φουρνιά! Ἄρκετὰ ἐλέχθησαν!

I

Φίλιππε Κλεάνθη.

Ἄν καὶ ἡ Μοῦσά μου δὲν ἐμαγεύθη ἐκ τῶν θεληγῆτρων τῆς τρελλῆς μου γειτοροπούλας ὅπως τραγουδήσῃ αὐτὴν, οὐχ' ἦπτον μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος περιεργείας ἀνέμενον τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἰδιοτρόπου ποιητικοῦ διαγωνίσματος τοῦ ἀγαπημένου μου «Ραμπαγᾶ».

Σὲ πληροφοροῦ προλαβόντως ὅτι δὲν ἔχω τὸ ἀτύχημα νὰ ἀριθμοῦμαι μετὰ τῶν ἀπορριφθέντων ὑποψηφίων γαμβρῶν

τῆς Θεοδώρας τοῦ κ. Ραγκαβῆ. Ἀφίνω αὐτοὺς νὰ χωνεύσωσι τὴν χυλοπύπτα τὴν ὁποίαν τοὺς ἐσερβίρισαν διὰ πρωτοφανοῦς προξενείας οἱ 86 ἐκ διαφορῶν δῆμων τοῦ κράτους ψηφοφόροι τοῦ κ. Νίκου Α. Κοτσελοπούλου, ἀφίνω αὐτοὺς, ἐπαναλαμβάνω, καὶ στρέφομαι πρὸς αὐτοὺς τοὺς εὐλογημένους 86 οἵτινες ἀνιλεῶς ἐξέθεσαν εἰς τὴν κοινὴν περιέργειαν τὸ ἐν βορβόρῳ μέχρι πρό τινων ἡμερῶν κεκρυμμένον πολύτιμον ἀδάμαντα τῆς ποιητικῆς τρέλλας.

Παρακαλῶ τούτους ν' ἀναγνώσωσι ἐπι ἅπαξ—πρὸς χάριν μου τουλάχιστον—τοὺς βραβευθέντας στίχους, νὰ μοῦ ἀπαντήσουν τί ἠννόησαν ψηφίσαντες ὑπὲρ αὐτῶν, διότι ἐγώ, μὰ τοὺς μέλλοντάς ποτε ἀθανάτους τῆς Ἀκαδημίας μας, δὲν ἐντρέπομαι νὰ εἶπω δημοσίᾳ ὅτι δὲν ἠνόησα τίποτε, ἀν καὶ πλειστάκις τοὺς ἀνέγνωσα, ἐκτὸς ἀν ἡ εἰς ἕκαστον στίχον ἐπανάληψις τῆς λέξεως *τρέλλῃ*, *τρέλλα* καὶ αἱ ἀσυνάρτητοι φράσεις ἀποτελοῦσι, κατὰ τοὺς ψηφοφόρους, τὴν καθ' ὅλου ἔννοιαν τοῦ στιχουργήματος τοῦ ἀκάρδου ποιητοῦ τῆς τρελλῆς γειτονοπούλας.

. Παραλείπω νὰ ἐξετάσω ὁποῖαν θὰ συνησθάνθησαν ἐν ἐπιγνώσει λύπην οἱ ἐκλογεῖς τοῦ μακαρίου—ὀλίγου δεῖν ἔγραφα *μακαρίτου*—γαμβροῦ τοῦ κ. Ραγκαβῆ, κατιδόντες ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κριτῶν οὐδὲ κὰν ψήφου τῆς ἤξιωσε τὸν υποψήφιόν των, ὅπερ κατ' ἐμὴν κρίσιν εἶναι ἥκιστα ἱκανοποιητικὴν διὰ τὸν κ. Νικ. Κοτσελόπουλον.

Ἐκ τῶν ριζισμάτων τοῦ περι οὗ ὁ λόγος ἀδάμαντος.
«Καὶ τότε πλέον ἀκαρδο θέλω νὰ μ' ἀγαπήσης.»

Ἴδου εἰς τρυφεραὶ μου ἀναγνώστρια—ὑποθέτω πάντοτε ὅτι μεταξὺ ὑμῶν θὰ εὐρίσκειται, οὐχὶ πλέον ἢ τρελλῇ ἀλλὰ ἢ γνωστικῇ γειτονοπούλα τοῦ κ. Κοτσελοπούλου—ὁ ὁποῖος ἐν συνειδήσει δημοσίᾳ προσφέρεται ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἔρωτος—ἀλλὰ προσέξατε καλῶς, παρακαλῶ—ἀνευ καρδίας, χάριν μιᾶς τρελλῆς.

— Ἐγὼ τὸν φαντάζομαι ὅτι ἀν ἐπρόκειτο περὶ γνωστικῆς γειτονοπούλας τοῦ ὁ ἥρωσ μας θὰ ἐθυσιάζετο ἀνευ ἐντέρων, κοιλίας, πνευμόνων κλπ. ἐντοσθίων, προσέθετο προχθές εὐφυολόγος τις ἐν κύκλῳ φίλων συζητούντων ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ....

Παρακολουθήσας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον τὰ κατὰ τὸν διαγωνισμὸν ἐπορίσθην τὰ ἑξῆς :

α) Κατ' ἐμὴν γνώμην, ἡ ἐλαττωματικὴ κρίσις αὐτοῦ ἐπῆρε γιὰ καλὰ στοὶ *λαϊμό της*—καὶ οὕτω γράφων ἐννοῶ τοὺς 86—τὸν βραβευθέντα ὅστις πρῶτ πρῶτ μετὰ τὸν γάμον του, ἀντὶ νὰ μᾶς ἀναγγεῖλῃ τὴν εἰς Σόριαν ἀναχώρησίν του ὅπως παρὰ τῷ πενθερῷ του διέβη τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος, τὸναντίον μᾶς γνωστοποιεῖ ὅτι προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ποιήματά του, λησμονῶν βεβαίως ὅτι,—ἀν τοῦτο μέλλῃ νὰ πράξῃ πρὸς ἄγρην καὶ ἐτέρων νυμφῶν.—ἡ πολυγαμία παρ' Ἑλλήσιν εἶναι ἀπηγορευμένη αὐστηρῶς καὶ μάλιστα δι' ἐξησθηνοκότα καὶ καχεκτικὰ σώματα.

β.) Ὁ Ραμπαγᾶς σιωπηρῶς δύω εἶχεν ὀρίσει βραβεῖα διὰ τοὺς ποιητὰς τῆς τρελλῆς τοῦ Γειτονοπούλας, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἀπένειμον τὰ 86 εὐρεθέντα κοικιὰ ἐν τῇ ἐπιγραφομένην κάλπη *Βραβεῖον ὕλικῆς ἱκανοποιήσεως*—διὰ τὸν κόπο ποῦ ἐχάλασε χαρτί, πέννες, μελάνι, καὶ μυαλό—εἰς τὸν κ. Ν. Κοτσελόπουλον, ἐνῶ ἀπ' ἐτέρου ὁ κ. Ι. Μ. Παπαστρατηγάκης ἐδέχετο τὸ διὰ τῶν ἐν τῇ ἐτέρᾳ κάλπη εὐρεθεισῶν 14 ψήφων, *Βραβεῖον ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως*. Ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις βλέμμα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀποτελέσματος, καὶ θὰ παρατηρήσῃ, ἀν λάβῃ ὑπ' ὄψει του τὸ ἐπικρατοῦν ἔθιμον τῶν πνευματικῶν διαγωνισμῶν, ὅτι ὁ βραβευόμενος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπάσας τὰς ψήφους τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς, ἀδιάφορον τώρα ἀν ὁ φίλτατος Ῥαμπαγᾶς ἐπειράθῃ νὰ εἰσαγάγῃ ἰδιότροπον μὲν διαγώνισμα ἀλλ' ἐπιβλαβές διὰ τῆς ἰδικῆς μας πνευματικῆν ἀτμόσφαιραν, ὡς παρετηρήθη.

Συγγνώμην διότι βιάζομαι—*Au revoir*, ἀγαπητοί μου, ἀναγνώστα ἀν θέλουν οἱ κ. κ. 86.

Ἄ! δύω λέξεις ἀκόμη πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς βραβευθέντας καὶ τελειῶνω. Εἰς τὸν κ. Ν. Κοτσελόπουλον ἀπεύχομαι νὰ συμβῆ μετὰ τῆς Θεοδώρας του, ὅτι ζητεῖ παρὰ τῆς τρελλῆς τοῦ γειτονοπούλας, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας εὐχομαι ἐκ καρδίας εἰς τὸν κ. Ι. Μ. Παπαστρατηγάκην νὰ κλείσῃ, κατὰ τὴν γνωστικὴν συμβουλὴν του εἰς τὸ φρενοκομεῖον του τὴν τρελλὴν τοῦ γειτονοπούλαν.

Παῦλος Σ. Οἰκονόμος.

II

Πρὸς τοὺς ἀποτυχόντας συναδέλφους μου.

Ἡ ζήλια σας, συνάδελφοι μεγάλη πῆρε φόρα καὶ ὁ ἕνας λείπει τὸ μακρὺ καὶ ὁ ἄλλος τὸ κοντό του, καὶ μόνο ποῦ δὲν εἶπατε ἔστὸ Νίκο ἕως τόρα, πῶς ἔπλασε δνόματα αὐτὸς μὲ τὸ μυαλό του.

Αὐτὸ θαρρῶ, καὶ ἀν τὸ πῆ κανεὶς ἀνεμοχτύπης, θὰ ἔναι μεγάλος ἔπαινος ἔστὸ Νίκου τῆ σοφία, γιὰτὶ δὲν ξέρτε φίλοι μου—τὸ βλέπω μετὰ λύπης πῶς δὲν ὑπάρχει ποιητὴς χωρὶς καὶ φαντασία.

Εἴσαστε ὅλοι σας *τρέλλοι* συνάδελφοι καυμένοι, καὶ ἀπὸ τὴν *τρέλλα* σας καὶ ἐμὲ τὸν φουκαρᾶ δανείστε, καὶ ἄς πάψῃ πιά ἡ *τρέλλα* σας σ' αὐτὸν νὰ ξεθυμαίνῃ, γιὰτ' ἀπ' τῆς *τρέλλα* τῆς *πολλῆς*... *Τρέλλοι θάκατατῆστε.*

Ἰωάννης Π. Πετρουνάκος.

γοιτητῆς τῆς Νομικῆς.

ποιητῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19 ποιήματος

III

Κύριε διευθυντὰ τοῦ «Ραμπαγᾶ».

Ἐπειδὴ ἐδηλώσατε ὅτι δέχεσθε κρίσεις ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ, ἀνοίξατε μικρὰν στήλην εἰς μίαν τοιαύτην.

Δὲν προέρχεται ἐξ ἡδικημένων διαγωνιστῶν ὅπως, εἰρωνεύομενος, φαίνεται, καὶ ὑμεῖς ἀποκαλεῖτε ἐκ τῶν προτέρων, τοὺς τυχόν διαφωνήσαντας πρὸς τὴν γενικὴν κρίσιν, ἀλλὰ προέρχεται παρ' ἀνθρώπων πονούτων ἀληθῶς διὰ τὴν τοιαύτην ἔκθεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἀληθῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὑπῆρξε τόσον ἀπροσδόκητον—τουλάχιστον διὰ τὸν ἔμμουτον κύκλον τῶν ἐδῶ—ὥστε ὑπωπτεύσαμεν μήπως τὸ ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη διὰ τῶν γνωστῶν ἐκείνων συνδυασμῶν οἵτινες εἶναι ἐν πλήρει χρήσει ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, εἴτε πολιτικαί, εἴτε ποιητικαὶ τυγχάνουσιν αὐται.

Τουλάχιστον ἀν ἐβραβεύετο κανὲν ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν, παρασύρουσι τὴν κρίσιν—ἀν καὶ κατὰ βάθος ποιητικῶς κενόλογα—δὲν θὰ παρεξενεούμεθα καὶ θ' ἀπεδίδομεν τὸ πρᾶγμα εἰς μίαν ἐπιπολαιότητα, ἥτις ἔχει παράγοντα τὴν *αἰσθησιν* καὶ ὄχι ἀκριβῶς τὴν κριτικὴν ἀξίαν. Ἄλλὰ τὸ βραβευθὲν ποίημα τόσῳ ἀπέχει καὶ τῆς ἀπλῶς αἰσθητικῆς καλλονῆς, τόσῳ προσπίπτει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἀντίληψιν ὡς χονδροειδῶς ἀνούσιον κατασκευάσμα, ἄξιον ποιητικοῦ καλάμου τυπογράφου τὸ πολὺ ἢ μακαρονοπώλου, ὥστε ἡ ὄλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι βραβεύται νυσταλέοι ἐκ τοῦ θερμοῦ ἡλίου τῶν ἡμερῶν ἐψήφισον, ἢ ἀπαξιάπασα ἡ ἐδῶ νεολαία χρειάζεται εἰσιτήρια φρενοκομεῖου!

Πῶς; δὲν ἦτο ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν κριτῶν τὸ ὑπ' ἀριθ' 2 ποίημα, μελωδικώτατον τὴν ὑφὴν παθητικώτατον τὴν ἐκτέλεσιν, ποιητικώτατον τὴν ἰδέαν;

Πῶς; δὲν ἦτο ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν αὐτῶν κυρίων (καὶ κυριῶν) τὸ ὑπ' ἀριθ' 38 ποίημα, ὄλον στιχουργικὴ εὐω-

διά και χάρις και ποιητική αντίληψις; Τὸ ὑπ' ἀριθ. 57 ἀριστοῦργημα φυσικότητος ἐξελίξεως και χάριτος στιχοῦργικῆς, εὐφρολογικώτατον δὲ τὴν εὐρεσιν; Οὐτε τὸ ὑπ' ἀριθ' 63 γλυκύτατον και ἄκρως παθητικὸν ποιημάτιον τοῦ ὁποίου ἡ ποιητικωτάτη κλεις εἶναι σωστός ἀδάμας εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ ὅλου κατασκευάσμα;

Ἄλλ' ἐκρίθη ἄξιον τὸ ὑπ' ἀριθ. 46, κενολογωτάτη τρελλολογία, ἄνευ ἐλαχίστης ἰδέας, ἄνευ σκιας ἐνδιαφέροντος; ἀλλὰ τέλος πάντων ὅλοι δὲν ἐγεννήθησαν ὅπως εἰσδύοντες εἰς τὰς ποιητικὰς καλλονάς, ἀλλ' ὅλοι δύνανται νὰ ἐκτιμῶσιν ἐν ἀνοσιώτατον στιχοῦργημα, ὅπως τὸ βραβευθέν! Περὶεργον δὲ πῶς και ὑμεῖς ἀκόμη ὁ ἐμμονοστότατος—ἄνευ κολακείας—διευθυντῆς τοῦ «Ραμπαγᾶ» ὁ διὰ στίχων ἐξαιρέτου καλλονῆς πολλάκις ὑπομνηματίζων και τὴν πολιτικὴν και τὴν φιλολογικὴν κίνησιν, ὁ ἀνοίξας ἄλλοτε ἐπίτηδες ἐπικριτικὴν στήλην διὰ τὰ ποιητικὰ τερατοῦργήματα τῆς ἐποχῆς, πῶς, λέγομεν και ὑμεῖς νὰ προστεθῆτε εἰς τὴν γενικὴν κρίσιν· και βεβαίως τὸ καθῆκον ὑμῶν ὡς ἀγωνοθέτου δὲν ἦτο ἕτερον ἢ νὰ συμμορφωθῆτε πρὸς τὸ πόρισμα τῆς κρίσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου, ἀλλὰ νὰ προστεθῆτε και ὑμεῖς εἰς τὴν κρίσιν και χαριεκάκως τρόπον τινὰ ν' ἀποτεινεσθε πρὸς τοὺς ἠδικημένους, μὰ τὸν Θεόν τοῦτο ἦτο ἐκτὸς πάσης προσδοκίας. Και ὅπως ἐπανεέλθωμεν εἰς τὸ ποίημα. Ἄν τις ἐξ ἡμῶν ἦτο Χίος ἢ Βάνδελμιλ θὰ προσέφερον ὅ,τι δήποτε ὅπως ἀνατυπώσῃ εἰς μυριάδας μυριάδων ἀντιτύπων τὴν κρίσιν και τὴν διανείμη εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος ὅπως λάθωσι γνῶσιν και οἱ Ζουλοῦ και οἱ Κινέζοι ποίαν οἱ Ἕλληνας ἔχομεν ἰδέαν περὶ ποιήσεως ἐν πλήρει δεκάτῳ ἐνάτῳ αἰῶνι ἰδίως δὲ οἱ ζῶντες ἐν αὐτῇ τῇ ἄλλοτε ἐστία τῶν φώτων.

Μὲ πᾶσαν πρὸς ὑμᾶς ὑπόληψιν ὑπογραφήμεθα.
Νεύτων Λάσκαρης, Βασ. Παπαθασιλείου, Φ. Κόκκινος,
Βασ. Κούφας, Λεόντ. Μαυρῆς, Φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς.
Σύρος τῇ 18 Ἀπριλίου 1889.

IV

Τῷ βραβευθέντι ποιητῇ.

Χωρὶς πολλὰ μπάλωθκες σάμπως νὰ λέμε τώρα
Και βάρεσες γιὰ τὰ καλὰ κύρ Νίκο τῇ Θεοδώρα
Μν πῶ καλὰ τὴν ἄλληνη Θεοδώρα νὰ βραυοῦσες
Κι' ἀπὸ τὸ διαγώνισμα, εὐθὺς ν' ἀποχωροῦσες.

•Οδοιπόρος.

V

Ἀξιότιμε Κύριε συντάκτα τοῦ «Ραμπαγᾶ»

Ἐπιτρέφατέ μοι περὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος νὰ εἶπω τινὰ, περὶ τῆς εἰδικρινείας τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἦσθε τοσοῦτω μᾶλλον βέβαιος, καθ' ὅσον μήτε εἰς τὸν διαγωνισμὸν, καθ' ἀρχὴν, ἔλαβα μέρος, μήτε τινὰ τῶν διαγωνισθέντων στιχοῦργῶν προσωποικῶς γνωρίζω.

Πολλοὶ ἔξοχοι ἄνδρες ἀπὸ τοῦ Σωκράτους και τοῦ Θουκυδίδου μέχρι τοῦ Macaulay ἐφρόνου ὅτι αἱ περὶ πράγματός τινος γνῶμαι ἀνθρώπων, ἄνισον ἀρμοδιότητα ὡς πρὸς τοῦτο πρὸς ἀλλήλους ἐχόντων, οὔτε ὀρθὸν οὔτε λογικὸν εἶναι νὰ ἔχωσι κύρος ἴσον· ἐντεῦθεν ἐννοεῖται ἡλικίαν, προκειμένου περὶ καλλιτεχνημάτων. δύνανται νὰ ἔχη σημασίαν ἢ περὶ αὐτῶν ψηφφορία, ὅταν μάλιστα δὲν ἦναι καθολικῆ· ἀλλὰ γίνεται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ χειρωνάκτων ἢ ἀνθρώπων τοῦ συρρετώδους και σύγκλυτος ἡγλοῦ, ἡμιστ' ἀναμφηρίστως καταλλήλων νὰ ἐκτιμῆσωσιν οἰοδηποτε καλλιτέχνημα, και δὴ στίχους οὐδὲ μόλις ἴσως ν' ἀναγινώσκωσι δύνανται. Πόσον ὀλεθρὴ ἢ ἐν τοῖς γράμμασι τοῦλάχιστον δημοκρατία, ἢ μᾶλλον ὀχλοκρατία, εἶναι, ἀπεδείχθη και διὰ τοῦ διαγωνίσματος τῆς «Τρελλῆς γειτονοπούλας» καθ' ὃ ἐκτὸς μὲν τινῶν ἐκ τῶν ψηφισάντων ὑπὲρ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 15, 26, 28, 38, 40, 58 και 61 στιχοῦργημάτων, οὐδεὶς ἄλλος τῶν γραμμάτων ἀνθρώπος μετέ-

σχε τῆς ψηφφορίας, ἐδόθησαν δὲ αἱ πλείονες ψῆφοι τῷ ὑπ' ἀριθ. 46, ἐν ᾧ πρὸς ἄλλοις τὰ ὑπ' ἀριθ. 58, 69, και 71 εἶναι πολλῶ τοῦ βραβευθέντος ὑπέρτερα.

Ζητῶν συγγνώμην διότι μὲ τῆνωτέρω ἠνώχλησα ὑμᾶς, θεωρῶ ἀνθρώπινον καθῆκον νὰ συλλυπηθῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς γράψαντας τὰς ὑπ' ἀριθ. 12, 13 και 36 ρυπαρότητας, αἵτινες φαίνονται ἐμπνεύσεις τινὸς τῶν παρὰ τὸ Φωταερίον ναῶν τῆς Ἀφροδίτης, νὰ βεβαιώσω δὲ ὅτι και ἐγὼ γινώσκω δύο, κατὰ σύστασιν και παράκλησιν τοῦ κ. Ν. Κοτσελοπούλου ψηφίσαντας τὸ στιχοῦργημα αὐτοῦ.

Μεθ' ὑπολήψεως

Περικλῆς Μελέαγρος Ἀθανασίου.

VI

Στὴν Θεοδώρα.

Μ' ἐτρέλλανες στ' ἀληθινὰ Θεοδώρα μου κα λ ἡ
Και ἡ δεκάρις μ' ἀσπλαγγνα, καλή μου μὲ παιδεύουν
Κι' ἀπὸ τὴν τρέλλα τὴν πολλὴ
Νὰ φύγουν ἀπ' τὴν τσέπη μου, κα λ ἡ μου, κινδυνεύουν
Και τότε πλέον ἀφρευκτον κα λ ἡ μου θὰ νοήσης
Πῶς μὲ τοὺς ψῆφους τοὺς πολλοὺς...σὲ μὲ θὰ καταντήσης.

NI— ? (out) OS.

VII

Κύριε Δαφροστεφῆ ποιητᾶ!

Εὐχαρίστως παραδέχομαι ἐμαυτὸν ἐφευρέτην τοῦ τρελλομέτρου, ἀρκεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς τοιοῦτον... τὸ ποίημά σου!

Και ὄντως ἢ κατὰ κύρον ἐπανάληψις ἐν αὐτῷ τῆς λέξεως τρελλῶ, μεθ' ὅλης τῆς ποικιλίας τῶν παραλλαγῶν τοῦ τε τύπου και τῶν σημασιῶν αὐτῆς, ἔτι δὲ και αἱ τοσαῦται ἢ θι καὶ καὶ ΓΑΙΚΑΙ ἐνεργεαὶ σου πρὸς βράβευσιν ποιήματος, ὅπερ και τῆς γενικῆς ἀποδοκιμασίας ἔτυχεν, οὐ μὴν ἀλλὰ και τὸν ποιητὴν ὠρεῖν ἐξέθεσε, μὰς δίδουν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ τρέλλα τῆς τρελλῆς γειτονοπούλας σου ἦτο κολλητικὴ και διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦδε, ὡς σύνθημά μας, θὰ ἔχομεν: ὄ σου φύγη φύγη ἀπὸ τὸν ποιητὴν!..

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΚΙΝΙΑΣ.

VIII

Φίλε κύριε Κοτσελοπούλε.

Σὲ εὐχαριστῶ μυριάκις διὰ τὴν ἀδελπαρήσιν (Φαλακταντάσου!!!) μεθ' ἧς ἀπήντησες εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις τὰς δποίας σοὶ ἀπήνθυνα εἰς παρελθόν φύλλον. Ἐπίτρεψέ μοι ὅμως νὰ σοὶ ἐκφράσω ἔνθερμα... συλλυπητήρια διὰ τὸ δροσερὸν ἐκεῖνο καλαμποῦρι ἐπὶ τοῦ ψευδωνύμου μου Ροῖος ὅπερ μετέτρεψες εἰς... Πιερότον.

Δέχομαι νὰ γίνῃ ἢ ἐκτίμησις τῆς κρίσεώς μου ὑπὸ τοῦ κοινοῦ και ἐγκαταλείπω τὴν ἰδέαν τῆς ἀναλύσεως τοῦ ποιήματός σας, διότι μὲ ἀπῆλλαξε τοῦ κόπου τούτου ὁ φίλος μου κ. Παπαστρατηγάκης ὃν και συγχαίρω διὰ τὴν εὐφροσύνην ἀνάλυσίν του. Διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν 50 φύλλων ἀπαντῶ:

Ἄ ο κόσμος τῶρει τούμπανο κ' ὑμεῖς χρυσο καμῆρι.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν δημοσίαν ἐπέκρισιν τῶν γελοίων φελολογικῶν ἔργων μου ὁμολογῶ ὅτι οὐδέποτε ἐγένωσα τοιαύτην και θέλω λυπηθῆ πολὺ ἐν ἐδημοσιεύθῃ εἰς κανὲν φύλλον τοῦ «Παληανθρώπου» τοῦ «Ναυραδιν-Χόντζα» ἢ τῆς «Γλωσσολογίας», τὰ ὅποια εἶναι δυστυχῶς δυστεύρετα και ἴσως δὲν θὰ τὰ εὐρῶ νὰ τὰ διαβάσω.

Γ. Τσοκόπουλος.

IX

Πρὸς τὸν βραβευθέντα ποιητὴν.

(Προκλήθεισα ἀπάντησις).

Κακῶς ἐνομίασατε, κύριε, ὅτι ἤθελον διαπράξει τὴν ἀνοσιάν νὰ ἐκφέρω κρίσεις περὶ τοῦ βραβευθέντος ποιήματός σας κινδυνεύων οὕτω νὰ γίνω γελοιοδέστερος μὲν τῶν φιλολογι-

κῶν ἔργων μου, ἀλλὰ πάντοτε ὀλιγώτερον ἐκεῖνου εὐρισκομένου εἰς τὸ κατακόρυφον τοῦ . . . γελίου!

Ταῦτα ἀπαξ διὰ παντός.

Ἀριστείδης Ν. Κυριακός.

X

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ραμπαγᾶ».

Ἡ δεσποινὶς Κοινὴ γνώμη ἐξέφερε τὴν κρίσιν τῆς ἔσπεφε τὸν ποιητὴν καὶ διὰ τοῦτο ἀποχωρῶ εἰς τὴν περὶ ἰκανοποιήσεως αἰτησίν. Ὁφείλω χάριτας πρὸς τὴν Κοινὴν γνώμην, διότι ἐὰν μοι εἶδτε τὴν «Θεοδώραν» τίς οἶδε ὅποια κτυπήματα θὰ κατεφέροντο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, ὡς ἔπαθεν ὁ φίλος σας κ. Νίκος Κοτσελόπουλος, ὁστις δὲν πρέπει νὰ σεμνώνηται διὰ τοῦτο τὸ βραβεῖον. Ἦσαν ἕτερα ποιήματα κατὰ πολὺ ἀνώτερα τοῦ ἰδικοῦ του. Οἱ δὲ 86, ὡς φαίνεται, πιθανὸν ἢ θὰ ἐτυφλώθησαν ὑπὸ τῆς πολλῆς τρέλλας ἢ θὰ ἠγύρασαν «Ραμπαγᾶν» χωρὶς νὰ δώσουν δεκάρα.

Εἰς ἕτερον διαγώνισμα, τὸ ὅποσον νὰ κριθῆ ὄχι ὑπὸ τῆς πολλῆς Κοινῆς γνώμης ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, ἐλπίζω νὰ φανῶσι καλλίτερα καὶ δικαιότερα ἀποτελέσματα.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ τῆ 25 Ἀπριλίου 1889

Δέξασθε κ.τ.λ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Χ. ΨΥΛΛΑΣ.

X

Ἀπολογία.

Ἄν τό ἔξερὰ σὰς λέου καθαρά
Πῶς θὰ τραβοῦσα τέτοια σφοδρά
Σὴν τούτη πού τραβοῦσα τώρα
Δὲν θὰ ἔλεβα τὴν ἄμοιρη **Θοδώρα !**
Σόκιν.
κατ' ἀναγκασματισμόν.

XII

Πρὸς τοὺς ἀδικηθέντας ποιητάς.

Γιατί μὲ χίλια μέσα
Σὰς ἔφαγε μὲ μπέσα
Καὶ σὰς πῆρε μὲ τὴ φύρα
Τῆ χρυσόδετη **Θοδώρα**
Τοῦ ριχτήκατε ὄλοι
Σὴν κακοὶ διχόλοιοι
Καὶ τοῦ βγάξετε ζυνη
Τ' ἄμοιρου μὲ ἀπαγωγῆ.
Ἄστε τον μὴ τὴν ξεσχίσῃ
Ὁ φτωχὸς πρὶν τὴν γλεντίσῃ!

Ἄδα.

XII

(Ἐντύπωσις ἐξαχθεῖσα ἐκ τῆς ἀναγνώσεώς της).

Ὁ ἔσπεμμένος ποιητὴς ἀποπειραθεὶς ἀπάντησιν κατὰ τῆς ἔξιουνημονεύτου ἐκεῖνης *ντουζίνας*, προσεπάθησε μὲ χίλια μέσα καὶ μυρίους ἐλιγμούς ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς οὐσίας αὐτῆς καὶ σφιγγόμενος ὅσον ἄνθρωπος πάσχων *χρονίαν δυσκοιλιώτητα*, ν' ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς ἐπικριτάς του διὰ ρεούσης φρασολογίας καὶ πνευματώδους ὕφους.

Ἄλλὰ πιστεύομεν ὅτι ὄλοι πλέον θὰ ἐπέισθησαν ἐκ τῆς ἀπολογίας του ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ εἶναι ξεθυμασμένον καὶ ὅτι ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ πάσχων *κλιολοκικὴν ἐμπνευμάτωσιν* ἄντι νὰ γεννᾷ πνεῦμα γεννᾷ . . . *ἄερια* καὶ σηπεδονώδη μάλιστα!

Περίεργον αὐτό! Ἡμεῖς εἴχομεν τὴν ἀπλότητα νὰ νομίζωμεν μέχρι τοῦδε ὅτι τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς γενέσεως καὶ κυκλοφορίας τοιοῦτων *ἀερίων* ἔχει μόνον ὁ ἀντίπους τοῦ στόματος!

Καὶ μία συμβουλή!

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸν ποιητὴν νὰ κρατῆ σφραλισμένα τ' ἄεριά του ἐν τῇ ἐστάτῳ των, καὶ ἐν ἡ περιπτώσει αἰσθάνε-

ται τὴν ἀνάγκην νὰ τὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερα, ν' ἀπολυμαίνῃ τοῦλάχιστον τὰ περίξ αὐτοῦ διὰ πυκνῆς διαλύσεως *φαρικού ὀξέος*.

Ἄν δὲν συμμορφωθῆ μὲ τὴν συμβουλήν μας, θὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, χάριν τῶν ἀτυχῶν συμπολιτῶν τοῦ ποιητοῦ.

SPIRTO CATINO.

ΓΛΕΝΤΙ

*Δεὸ μαρούλια καὶ δεὸ τσίροι
Καὶ κρασι ἔνα ποτήρι
Εἶν' ἡ μόρη μου χαρά.*

*Κεῖ ἔπειτα γλυκὸ χουζοῦρι
Στὰ γρασιδία σὰν γαϊδούρι
Με μὲ μὰ ὠμορφη κυρά.*

Γλεντζές.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἀποκάλυψις ἀποκαλυπτηρίων.—Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου ναύαρχου Μικαούλη ἀπεκάλυψαν ἡμῖν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρέθη τὸ φερόνυμον αὐτοῦ πλοῖον, τὸ ὅποσον ἠναγκάζετο ἡ *Ἀμφιτρίτη*, μετὰ πάσης τῆς λοιπῆς ναυστολίας, νὰ βραδύνῃ τὸν πλοῦν, πρὸς τὴν Σύρον, διὰ νὰ δύναται νὰ τὴν ἀκολουθῆ, καθὼς ἀναγκάζεται νὰ βραδύνῃ τὸ βῆμά του ὁ γωλὸν ἢ γέροντα ὑποβαστάζων. Ἡ σκάφη τοῦ πλοίου τούτου κατήντησε πλέον νὰ πιᾶσῃ μίαν ὄργυιαν βρύων καὶ νὰ φέρῃ προσκεκολλημένας χιλιάδας ὀστρέων διαφόρων εἰδῶν.

✽

Ἄκαιρος συμβουλή.—Ἐν τῇ *Ἀκροπόλει* εἰδόμεν ἄρθρον συμβουλεῦον νὰ ἐξακολουθήσῃ μανθάνων γραμματα καὶ σπουδάζων ἀκόμη ὁ διάδοχος ἐπὶ μακρῶν μάλιστα καθόσον, λέγει, αἱ ἀπαιτήσεις τῶν νεωτέρων χρόνων θέλουσι τοὺς ἡγεμόνας πολυμαθεῖς. Νὰ ἡ ὦρα καὶ πανδρεμένος ἄνθρωπος, ὁ Κωνσταντῖνός μας, νὰ πηγαίνῃ ἀκόμη εἰς τὸ σχολεῖον ἢ νὰ ἔχῃ διδασκάλους εἰς τὸ σπίτι!

Ἄλλως δὲ εἰς ἓ α συνταγματικὸν βασιλεῖα ἀρκεῖ νὰ ἡξεύρη νὰ βάλλῃ τὴν ὑπογραφήν του.

Ἀφήσατε τὸν νέον ἥσυχον ν' ἀπολαύσῃ τᾶς χαραῖς του.

✽

Ἄμὴν διὰ κατάθρεγμα!—Ἐὐσπλαγγίσθητε τὸν ἐορτάζοντα σήμερον λαόν, κύριοι ἀρμόδιοι καὶ εὐδοκῆσατε νὰ καταβρέξετε σήμερον ἰδίως τὰς πρὸς τὰς διαυρούς ἐξοχὰς περὶ τὴν πόλιν ἀγούσας ὁδοὺς, νὰ μὴ σὰς καταριῶνται ὅσοι θὰ πᾶν νὰ πιᾶσουν τὸ Μᾶν τους ἀπόψε. Κάμετέ τους τὴν ἔκτακτον αὐτὴν χάριν. Αὐτὴ εἶναι ἡ λαϊκωτέρα τῶν ἐορτῶν μας. Περιποιηθῆτε καὶ σεις ὀλίγον τὸν λαόν.

✽

Ἡ μυστηριώδης κλοπὴ τοῦ Ματζαβίνου.—Ἰσίδετι ἡ Ἀστυνομία μας, οὐδένα ἐνοχον ἀνεκάλυψε διὰ τὴν κλοπὴν τῶν 168 χιλιάδων δραχμῶν τοῦ κ. Ματζαβίνου. Ὡς ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀνώνυμός τις, «ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ὁ **Φάντες**». Ἐδῶ πὲ θελομεν, κύριε Ζῶη, ν' ἀνακαλύψῃς αὐτὸν τὸν **Φάντε** ὅστις ἔβαζε πόντο 5 χιλιάδες φράγκων. Αὐτὸς ὁ Φάντες, ἢ ἡ **Ντάμα**, *ἐπορταρίζοντο* γενναίως. Ἐπομένως ὁ φίλος Ζῶης δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐξετάσῃ πόθεν ἐπορίζοντο τὰ γρήματα, τὰ ὅποια ἐποντάριζον, ὁ Κύριος Φάντες καὶ ἡ Κυρία Ντάμα, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θὰ ὀδηγηθῆ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν κλεπτῶν.

Μικρά πράγματα. — Τιποτένια πράγματα: εἰς τὴν κεντρικωτέραν θέσιν τοῦ Πειραιῶς, εἰς τὴν πλατείαν δηλονότι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου συνεπλάκησαν ἐντὸς ζυθοπωλείου τινὸς ἕξ ἄνθρωποι. Ἐδέροντο ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν, ἔθραυσαν ἑκατοντάδας φιαλῶν καὶ ποτηρίων, ὀλοκλήρους δωδεκάδας ὑαλοπινάκων, λάμπας καὶ καθρέπτας, ἀρκετοὺς, ἀλληλομαχαιρώθησαν ἐπανειλημμένως, ἡ βροχὴ καὶ ἡ ταραχὴ ἤκούετο εἰς ἀπόστασιν 600 μέτρων καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν μας ὀργάνων παρουσιάσθη. Τέλος καὶ αὐτοὶ βαρυνθέντες ἐξήγαγον τὰ περιστρόφα, ἐκούμπουριάσθησαν, ἔπεσαν δὴ τρεῖς νεκροὶ καὶ τραυματίαι, οἱ λοιποὶ ἔφυγαν, καὶ (ὡς θὰ ἔλεγε τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον), προσδραμόντων τῶν κλητῆρων ἡ τάξις ἀποκατέστη.

Φρονούμεν ὅτι τὸ ὀλιγώτερον ἡ Ἀστυνομία δεῖν νὰ καταγγελοῖ ὡς συνεργὸς φόνου ἐκ προμελέτης.

Ἡ Φιλολογική. — Γνωρίζετε βεβαίως ποῖα φιλολογικὴ, ἡ Κυριακάτικη, ἡ Ἀκροπολίτσα τέλος. Αἶ! αὐτὴ λοιπὸν σήμερον θὰ σᾶς σεβδίρη νέα δημοσιεύματα περὶ γάμου. Πιστεύομεν ὅτι θέλει γίνεαι ἀνάρπαστος παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸν μῆνα Μάϊου.

Βασιλικοὶ Ἀγῶνες. — Ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ παραστῇ κατὰ τοὺς σήμερον ἐκτελεσθησομένους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Πολὺ δίκαιος: τί σῆσιν ἔχει μὲ τοὺς ἀγῶνας; Ἐὰν προσεκαλεῖτο εἰς κανὲν γεῦμα, μάλιστα.

Φυλακαὶ Αἰγίνης. — Ὁ κ. Φανδρίδης ἐπισκεφθεὶς τὰς φυλακὰς Αἰγίνης υπέβαλε τῷ κ. ὑπουργῷ ἔκθεσιν περὶ βελτιώσεως τούτων. Ἰδίως δὲ ἀναφέρει ὅτι οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ὑποφέρουσι μεγάλως ὡς ἐκ τῆς στερήσεως ἐνδυμάτων.

Δὲν εἶναι τοῦτο πολὺ λυπηρὸν, κυρίαι καὶ δεσποινίδες; Ἀλλὰ πταῖουν καὶ αὐτοὶ, ἄς ζητήσουν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὰς φυλακὰς Πατρῶν, Ναυπλίου ἢ Χαλκίδος ὅπου θὰ εὕρουν καρδίαις εὐαισθητοτέρας τῶν ἰδικῶν μας, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ὑπὸ ὠραίαν μορφήν θελκτικῶν πλασμάτων νὰ τοὺς περιθάψῃ.

Μισθὸς τοῦ διαδόχου. — Ἡ Βουλὴ, ἐψήφισεν ἐπιχορήγησιν διὰ τὸν διάδοχον 200 χιλιάδας δραχ. κατ' ἔτος καὶ τὰς ὁποίας οὗτος λαμβάνει τακτικῶς. Ἐρωτῶμεν, ἀφοῦ λαμβάνῃ αὐτὴν τὴν ἐπιχορήγησιν, ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ λαμβάνῃ καὶ τὴν μισθὸν τοῦ ταγματάρχου;

Ἡ Ἀλεποῦ τοῦ ὀπωροπόλου Γρίβας. — Σήμερον περὶ ὥραν 4ην μ. μ. ὁ ὀπωροπόλος Γρίβας, μετὰ τῆς Τρελλοκατερίνας, τῆς Κουτσομούτας καὶ ἄλλων, θὰ παίξουν τὸ παιγνίδιον τῆς Ἀλεποῦ εἰς τὸ Στάδιον. Ἡ συρροὴ τῶν θεατῶν προμηνύεται μεγάλη.

Κλοπαὶ καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. — Εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σόλωνος, οἰκίαν τοῦ κ. Κωνστ. Δρακοπούλου, εἰσῆλθον προχθὲς 5 κλέπται μετ' ἐργαλείων. Ἐννοηθέντες ὑπὸ τῆς ὑπηρετρίας, ἀφοῦ ἔμως εἶχον ἀνοιξέει τρεῖς θύρας ἐπάτησαν εἰς φυγὴν. Ὁ κ. Δρακόπουλος ἀνέφερε τοῦτο εἰς δύο κλητῆρας τοὺς φρουροῦντας εἰς τὴν μνησθεῖσαν ὁδὸν, καὶ ἔλαβε τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν.

— «Δὲν εἶσαι μόνος, καὶ εἰς ἄλλας δύο οἰκίας εἰσῆλθον κλέπται, καὶ εἰς αὐτὰς μάλιστα ἔκλεψαν καὶ διάφορα πράγματα!»

Οἱ κλητῆρες μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀνεγώρησαν μεταβάλλοντας εἰς τὴν διεύθυνσιν ὅπως ἀναγγείλωσι τὰς κλοπὰς, ὡς ἄλλοι ρέπορτερ, πρὸς σύνταξιν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.

Μαγιάτικος Μητροπολίτης. — Ἡ Ἱερά Σύνοδος δὲν θέλει συνεδριάσει αὔριον ἕνεκα τῆς ἑορτῆς τῆς 1ης Μαΐου. Λοιπὸν καὶ οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ μας θὰ ἑορτάσουν τὴν Πρωτομαγιά. Ἄνθρωποι εἶναι καὶ αὐτοὶ, καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Μακράκης δὲν θὰ τοὺς κατακρίνῃ ἐπὶ τούτῳ. Ἐπομένως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μητροπολίτου θὰ γείνη τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Ὡς λέγεται, ὁ προεδρεύων τῆς Ἱεράς Συνόδου Σεβ. Πανάρτος, ἐπιμένει ὅπως ἡ ἐκλογὴ τοῦ Μητροπολίτου, μὴ γείνη ἐντὸς τοῦ Μαΐου. Ἀγνοοῦμεν διὰ ποῖον λόγον ζητεῖ ὁ Σεβ. Πανάρτος τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου. Ἦ συνάδελφος ὅμως «Χώρα» κάτι σχετικὸν περὶ τούτου θὰ γνωρίζῃ καὶ παρακαλεῖται νὰ μᾶς φωτίσῃ.

Προβιβάσμοι τηλεγραφετῶν. — Δὲν γνωρίζομεν διατί δὲν κοινοποιοῦνται οἱ προβιβάσμοι τῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων. Φαίνεται ὅτι καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπεμβόηκεν ἡ κατηραμένη πολιτικὴ. Ἡμεῖς ἀπὸ τὸν κ. Καζάζην περιμένομεν δικαιοσύνην διὰ τοὺς τηλεγραφικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του βουλευτικὰς συστάσεις. Οἱ προβιβάσμοι οὗτοι πρέπει νὰ γείνωσιν ἐν δικαιοσύνῃ πρὸς ἀποφυγὴν δικαίων παραπῶνων. Οἱ ἔχοντες ἱκανότητα τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ προαχθῶσι, καὶ νὰ παραλειφθῶσιν οἱ ἀνίκανοι, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχωσι σειραν ἀρχαιότητος. Ὁ «Ραμπαγᾶς», γράφων σήμερον περὶ τοῦ προβιβάσμου τῶν τηλεγραφετῶν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ συστήσῃ εἰς τὸν κ. Καζάζην ὡς ἄξιον προαγωγῆς, λόγῳ ἱκανότητος, τὸν διακεκριμένον τηλεγραφετὴν κ. Γεώργ. Σπ. Μαυρογέννην, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοτε ἔγραψε. Ὁ ζήλος τοιοῦτου ὑπαλλήλου ἡλεκτριζόμενος ὑπὸ δικαίου προβιβάσμου, θὰ τὸν ἀναδείξῃ πολυτιμώτερον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἐπεισόδιον Θεοτόκη. — Ἐν Σύρῳ κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μισοῦλη, ὁ πλοίαρχος τοῦ Ρωσικοῦ θωρηκτοῦ «Δημ. Δόνσκοι» κ. Στυργκλώφ, δὲν ἔριψε κανόνια (κατὰ συμβουλὴν φαίνεται τοῦ κ. Λαμπίκη) πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκη κατὰ τὴν ἐκ τοῦ «Μισοῦλη» ἐξοδὸν του. Ὁ κ. Θεοτόκης, δυσαρεστηθεὶς διὰ τὴν προσβολὴν ταύτην, ἤρνήθη νὰ δώσῃ τὴν χεῖρα του εἰς τὸν εἰρημένον πλοίαρχον, ὅτε κατόπιν ὁ κ. Μπιτσῶφ πρέσβυς τῆς Ρωσσίας ἐσύστησε τοῦτον πρὸς τὸν κ. Θεοτόκην. Θυμωθεὶς ἐκ τῆς προσβολῆς ταύτης, ὁ κ. Στυργκλώφ, ὠμίλει δι' ἀρεποῦς γλώσσης περὶ τοῦ κ. Θεοτόκη ἐν τῷ γεύματι τῷ δροθέντι ἐν τῇ «Ἀμφιτρίτη». Ὁ κ. Θεοτόκης κατέπιεν ὅλας τὰς ὑβρεῖς, ἐνῶ ὄφειλε νὰ ζητήσῃ ἀμέσως ὡς ἀληθὴς Ἕλληνα, ἱκανοποιήσῃ παρὰ τοῦ εἰρημένου πλοίαρχου. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης ἀγαπᾷ τοὺς ξένους καὶ δὲν κάμνει μετ' αὐτῶν μονομαχίας. Ἐν τούτοις ὁ Ρωσσοῦς πλοίαρχος ἀπειλεῖ ὅτι μετὰ 6 μῆνας ὅπου θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς Πειραιᾶ θὰ διατάξῃ ἕνα φραυλόθιον ναύτην του νὰ φονεύσῃ τὸν κ. Θεοτόκην!

Τὸ σκάνδαλον. — Ἰδοὺ καὶ ἄλλη διάδοσις περὶ μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ διαδόχου ὅπως μὴ τιμωρηθῇ εἰς ἀξιοματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Ὡς λέγουν, τὴν ἐπιστολὴν ἀπήρθυσεν ὁ διάδοχος, εἰς τὸν δικητὴν τοῦ συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ παρ' ᾧ διετέλει ὁ προστατευόμενος ἀξιοματικὸς. Ὁ δικητὴς, λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν τὴν παρέδωκεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην, ὅστις τὴν μεταβίβασεν εἰς τὸν βασιλέα. Ὡς δὲ λέγουν, ὁ Βασιλεὺς, θυμωθεὶς, ἐτιμώρησε τὸν διάδοχον δι' ὀκταήμερον κρατήσεως ἐν τῷ δωματίῳ του. Ἡμεῖς ἀποροῦμεν, διατί εἰσέτι αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἔγραψαν τίποτε περὶ τοῦ σκανδάλου τούτου. ἐνῶ περὶ τοῦ κυνηγίου τῆς Ἀλεποῦ, ἔγραψαν τόσα ἄρθρα. Ἐὰν τὰ διαδιδόμενα δὲν ἔχονται ἀληθείας, ὀφείλουσαν νὰ τὰ διαψεύσουν, διότι δὲν πιστεύο-

μεν και ημεις, οτι ο διαδοχος ηθελεν εκτεθη τοςον ωστε να γραψη επιστολην τοιαυτην, και να ζητη να μη τιμωρηθη εις αξιωματικος.

ΣΤΕΡΕΕ

Κύτταξε πώς ο καθένας τὸ σπιτάκι του ἀφνει
 Καὶ μὲ γέλοια καὶ τραγούδια ἔξω στὰ περβόλια πάει
 Ποῦ λαλοῦνε τὰ πουλίκι. κ' εὐωδία ἢ φύσις χύνει
 Γιὰ τὰ κόψη Λουλουδάκια, γιὰ τὰ πιάση καὶ τὸν Μάη,
 Λοιπὸν στέρξε καὶ οὐδ' ἔτι ποῦ ἢ φύσις ἀναζη
 "Ἐξω" κεῖ στὰ περβολάκια τὰ τὸν πιάσουμε μαζύ.
 Ξεψυχισμένου.

ΠΡΟΖΑ καὶ ΠΟΕΖΙΑ

Zante (τὴ παραμονὴ τῆ πρωτομαγιάς).
 (Ντεσπάτσο παρτικολάρε)

Σοῦ στέρνω ἐτοῦτο τὸ ντελέγραφο ποῦ εἶναι ντὶ οὐργέν-
 τσα, γιατί θὰ πάω φαμελικῶς στὴ καμπάνια νὰ πιάσω τὸ
 Μάϊ καὶ ἐπειδήτις ἕκαμα μία σουποζιτισίνε πῶς κ' αὐτοῦ
 πέρα θὰ τὸν πιάουνε ἢ ἄρμπα ἄρμπα ἢ σοῦί κρεπούσκολι . . .
 μὲ καταλαβίνεις . . . δὲν εἶναι ἀσκημο γιὰ τὸ καλὸ νὰ τὸ
 πετάξης κ' ἐτοῦτο μέσα στὸ φόγγο σου, γιὰ νὰ ποῦμε καὶ τοῦ
 χρόνου.

Σοῦ βράζω τὴ ντρίτσα μου ὡς τὸ πάτωμα
 Σ.

ΜΑΓΙΑΤΙΚΟ

(φρεῦτο προῦπίδο)

Ἐκεῖ γιὰ φλόρα σὸ ποῦ πᾶς
 Δὲν ἔλαχε ἔμπροστά σου
 Μία κοπαντὰ ἀλλοιώτικο
 Σγρουβόχορτο. . . — στοχάσου —

Ἀνατορά.λε ἐσὸ νὰ ἰδῆς,
 Νὰ πᾶς νὰ τὸ σηλώσης;
 Κ' ἔσο τραβᾶς νὰ μὴ ἔμπορῆς
 Γιὰ νὰ τὸ ἔεκο.λ.ώσης :

Μὰ θὰ μοῦ πῆς δὲ πῆγαινα
 Ἐνα βοτανολόγο
 Εἰς τὸ μουμέντο νὰ μοῦ πῆ ;
 — Μπά' εἴχαμ' ἕνα λόγο !

Καὶ ποῦ, καρὰ, γιὰ μὲ ἀπ' αὐτῆ . . .
 Νὰ τρέγης στὴν Ἀθήνα.
 Νὰ βρῆς τὸν Ποηρόπουλο
 Ποῦ γράφει τούτα ἔκεινα :

Στὸ ντεσκριβέρω ἐγὼ ἀπὸ ἰδῶ
 Κ' ἐκεῖνος ἄς περσάρη,
 Νὰ μᾶς -έ-πῆ τὸ τ' εἶν' εὐ-δ,
 (Μπάτσα νὰ μὴ φα.λ.λάρη).

Εὐτὸ μυρίζει (πῶς νὰ πῶ :)
 Ἰνταίρκα σὰν ἀντράκλα.
 Μὰ δὲν ἔχει συγγένεια
 Παρὰ μὲ μπαστουράκλα. (*)

Ἐγὼ δὲ λέω, ἴπᾳ νὰ ἴπῃ,
 Πῶς κο.λοκόβι μοιάζει,
 Μόνε πῶς μὲ τ' ἀνάστημα
 Στὸ γκέτερε ταιριάζει,

Καμυία φορὰ ἴραι θροφανὸ
 Μακρύο σὰν τ' ἀγγοῦρι,
 Μὰ εἶναι διαφορετικὸ
 Σέμπρε κατὰ τὴ μούρη.

Σὲ τοῦτο τὸ ἀρτίκο.λο
 Πέφτει σὰ ἄμνητᾶρι
 Καὶ τὴ κουκου.λα ἴψαρε
 ἴπᾳ τῷ ἄυτὸ τοῦ φ.λάρη.

Ἀλὰ πιπερλόγο νὰ τὸ ἴπῶ,
 Ἡ γ.λῶσσά μου δὲν πάει
 Σὰ γκέρρι ἢ ροικοκυρὰ
 Τὸ σπόρο του φυλάει.

Δὲν ἔχει ἀγκάθια δ.λότε.λα
 Σὰν τὴν ἀγραγκιράρα,
 Μὰ εἶναι πάντα πελὸ ξεροῦ
 Τσορέ: (*) σὰ κουκουράρα.

Ἐχει μὲν χάρη χωριστῆ:
 Τσοκνίζει, δὲ ἴκ.λόρει,
 Μὰ φασινάρει στὸ γταρμὸ
 Κ' ἐκέντρωσε ; — φουσκόρει.

Ἄσαις τὸ δοκιμάσαις,
 Λέγε πῶς εἶναι μέ.λι
 Κ' ἄσαις δὲν τὸ γευτήκαρς,
 Θαρροῦν πῶς εἶναι χέ.λι.

Ποῦ νὰ τὸ τριψῆ ἄξιαρα
 Νὰ τὸ γευτῆ κοπέ.λλα,
 Κα.λήτερα τὴν ὄρεξι
 Τσ' ἀνοίγει ἀπὸ σαρδέ.λλα.

Μὲ τσουτσουμίδες, μπρόκο.λα,
 Περσιμου.λο, λαψάρα.
 Μὲ καυκαλίδες ἴψλειθρα,
 Φ.λουσκοῦρι, κραιμπουτσάρα,

Μὲ τὴν μο.λόχαις, μὲ αὐ-τὰ
 Δὲν ἔχει παρετέ.λα.
 Ἐχει ὅμως μὲ τὰ τάτα.λα,
 Μακράπιδα, μπουρτέ.λα,

Μὲ τὴν μπαράρα, μὲ φ.λουσιὰ,
 Μὲ π.λεζορτὰ, ραπάρι.

(*) Δαυκί.

(*) Ἡγουν, δηλαδῆ.

Στή φόρμα μ' αὐγοτάραχο
Καὶ μὲ καλαμοκάλλι,

Τὸ κολτιβάρεις; γέγεται
'Σὰν τοῦ σπαθιοῦ τὸν ἄσσο (**).
Μ' ἂ μείνη ἀκολτιβάριστο
Εἶναι βρασμένο πρᾶσο.

Καὶ στὴ παράδεισ' ὁ Θεὸς
Γιὰ προῖμπιδο φροδο
Τὸ φύτεψε καὶ τῶτρωγε
Κρυφά: μὰ τί μὲ τοῦτο:

'Πῆγε μὲ τὸν 'Οξαποδῶ,
Κ' ἐσκάλισε ἡ Εὐὰ
Πάνου στὸν ὕπνο τοῦ 'Αδάμ
Καὶ τοῦκαμε τὴ λέβα.

Καὶ τέτοια λίβα τοῦκαμε,
Ποῦ ριάγκα τ' Ἀρχιμήδη,
Κι' ἀνοιξε ἡ καρδοῦλά τση
Ποῦ τῶφαγε σὰ μῆδι.

Τοῦ ρούφηξ' οὐλο τὸ χυμὸ,
Τσῆ ἐτρέχαρε τὰ σάλια,
—Γιὰτ' εἶναι 'σὰ ξυνοῦτσικο,—
Μὰ τῶκαμε συμπαράλλα.

Γιὰ δαῦτο μὲσ' τὴ κόλαση
Βράζει κοτζᾶ κακάβι.
Μ' ἰδρωτα, βάσανα ὁ γηωργός
Τὴ γῆς γιὰ δαῦτο σκάβει.

Γλέπω, γελᾶς, τσουλούκαρε,
Κ' εἶσαι μανροτυμένη.
'Αν ἦσαι χήρα μὲ κερῆς
'Αν ξέρης ποῦθε βγαίνει.

Πάλε στὸ δειχνῶ, μάτια μου,
Κι' ἀρίσως σοῦ καθράρη,
(Φοβᾶσαι γιὰ τὸ κέντρωμα . . .)
Τ' ἀφίρεις καὶ γουρλάρει.

Μῶρ' τί τὰ θες, γά, πλάθειται
'Η πλάση ἀπὸ τοῦτο.
Κι' ὅσαις δὲν τρῶν' στὸ φανερό
Γι' αὐτὸ φοροῦνε λοῦτο.

Μπούμ! τὸ προμπλέμα εἶν' εὐτό-
'Ετοῦτα κάνει ἡ φύση.—
Κι' ἂν πᾶς στοῦ Κουτουρόπουλου,
Μπορεῖ γὰ σοῦ τὸ λύση;

Σκοδρικός.

(**) Στὴ Ζέκυνθο παίζουν μὲ διαφορετικὰς τράπουλας.

ΓΑΜΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Ὁ προσφιλέστατος ἡμῖν συνάδελφος κ. Ἰωάννης Καμπούρογλους συνέδεσε χθὲς τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἱερῶν τοῦ γάμου δεσμῶν μετὰ χαριτοδότητος καὶ ἀρετοβριθοῦς νύμφης, τῆς δεσποινίδος Ἰουλίας Μαλανδρίνου. Οἱ γάμοι ἐτελέσθησαν μετὰ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιμπῆς, εὐλογήσαντος αὐτοῦς τοῦ καλλιρρήμονος ἁγίου Κορινθίας Σωκράτους Κολιάτσου, ὅστις ἐπέστεψε τὴν ἱεροτελεσίαν δι' εὐγλώττου προσφωνήσεως πρὸς τοὺς νεονύμφους ἐξαίρων τὸ εὐάρμοστον αὐτῶν.

Παράνυμφοι ἦσαν ὁ κ. Ἀνδρέας Συγγρός καὶ ὁ κ. Χαρίδημος Ἀποστολίδης ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφὸν τοῦ γαμβροῦ.

Ὁ **Ραμπαγᾶς** εὐχεται τοῖς νεονύμφους ῥόδινον ἄνευ ἀκανθῶν τὸν συζυγικὸν βίον.

ΑΝΔΡΕΟΥ Δ. ΝΙΚΟΛΑΡΑ

ΧΑΙΔΕΜΕΝΗ

Τὸ χαῖδεμένο αὐτὸ εἰδύλλιον τοῦ χαῖδεμένου ποιητοῦ μας ἐξεδόθη καὶ TRITHN φοράν. Τί νὰ σᾶς ποῦμε γι' αὐτὴν; τί νὰ σᾶς τραγουδήσωμε; Ὅλοι τὴν ἔχετε διαβάσει, ὅλοι τὴν γλεντίσατε καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ παντελής ἐξάντλησις τῶν δύο πρώτων ἐκδόσεων. Οὔτε ἐν ἀντίτυπον γιὰ τὰ μάτια δὲν ὑπῆρχε!

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐκδοσις τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαπητός μας ποιητὴς ἔκαμε, μπορεῖ νὰ 'πῆ κανεὶς, χάριν τῆς νέας γενεᾶς, γιὰ νὰ μὴ μείνη κανεὶς ποῦ νὰ μὴ ἀπολαύσῃ τὸ δροσερὸ καὶ ὀλοπόρφυρο αὐτὸ μπουμπούκι του, ἡ τελευταία λοιπὸν αὐτὴ ἐκδοσις, πλουσίως καὶ καλλιτεχνικώτατα βγαλμένη ἀπὸ τὰ καταστήματα τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, σωστὴ χαῖδεμένη ἐκδοσις, περιέχει καὶ κατ' ἄλλους στίχους τοὺς ὁποίους προσέθεσεν ὁ ποιητὴς καὶ ἐξ ὧν σᾶς παραθέτομεν τὴν πρὸς τὴν ΕΛΠΙΔΑ λυρικωτάτην ἀποστροφὴν, τὸ τιμαλφέστερον πετράδι αὐτοῦ τοῦ ποιήματος:

Ψεύτρα ἔλπιδα! πάντα νηᾶ, χαρούμενη, κυττάζεις
Ποιὸς πάσχει, κι' ὄλκ' προθυμιά, παρηγοριά γιομάτη
Βάλοαμο χύνεις στῆς πληγιαῖς ἀλλὰ δὲν ταῖς γιαιτρεύεις!
'Ὡς καὶ τὴν ἄσπερη στιγμῆ, τὴ φοβερὴ ἐκείνη,
Ποῦ πλεόν βλέπομεν τὴ γῆ μὲ μάτια θολωμένα,
Καὶ τότε' ἀκόμη ἔρχεσαι χλωμῆ, συγνεφιασμένη,
Τὸ κατευόθιο νὰ μᾶς πῆς σ' ἄλλη ζωὴ ἐπάνω!
Ψεύτρα ἔλπιδα! Ὄνειρο σ' ἀγρυπνιομένα μάτια!
Κι' ὅμως ἂν ἔλειπες καὶ σὺ ἀπὸ τὸν ψεύτη κόσμον
Σὲ τί σκοτάδι φοβερό ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦταν!

ΣΗΜΕΡΟΝ

τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ ρομαντικοῦ Καφεστιατορίου **Μέτς**, ὑπὸ τὴν δραστηρίαν καὶ φιλόκαλον νέαν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐν μέσω βεγγαλικῶν φώτων καὶ πυροτυχημάτων τὴν νύκτα θὰ ἦναι τι μαγικὸν ἐκεῖ ἐπάνω. Τρέξατε ὅσοι πιστοὶ ἐκεῖ ὅσοι ἐννοεῖτε νὰ φάγετε καὶ νὰ πίετε καὶ νὰ εὐφρανθῆτε. Ὁ ρητινίτης του εἶναι μοναδικός.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ διὰ τοὺς ὀδόντας ὑπάρχει εἰς τοῦ Τσαμῆ τὸ καπνοπωλεῖον κατὰ τὴν παλαιὰν Ἀγορὰν, τὸ ὁποῖον τοὺς θεραπεύει καὶ τοὺς δυναμώνει. Δοκιμάσατέ το καὶ θὰ ἴδητε.